

११.७४

वसिष्ठ

पुराण
३४१२

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

११/७.३९

(1)

॥ अथ श्रीभक्तिकल्पद्रुम प्रारम्भ्यते ॥

(2)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीशंवेदेतमहंयस्यदयातारयतिनिमज्जयति ॥ वैरेणापिभजंतंसंस्त्यधौसुखांबुधौयुगपत् ॥ १ ॥ श्रीवत्सकौ
स्तुभश्रीवक्षाःपीतांबरोधनश्यामः ॥ मन्मानसारविदेमिलिंदतात्संततंचिदानंदः ॥ २ ॥ मह्यक्तयस्त्रिगुणतो नो जाताःस्वीयलीलायाध्वे
याः ॥ इतिभक्तबोधनार्थं ब्रह्मजयत्यत्रिजातंतत् ॥ ३ ॥ यस्त्रिगुणातीतःस्यादनसूयांवाविभर्तिधर्मेण ॥ तस्मैमयैवदत्तोहंस्यामित्यत्रि
वरदोव्यात् ॥ ४ ॥ धीरोवीरोरविकुलहीरोरामःसमःसदाश्यामः ॥ कोपिपराजितकामोजयतिविभुर्योगिविश्रामः ॥ ५ ॥ सोभयदानोदा
रःसीतादारःसलक्ष्मणःशोतः ॥ राजार्चितपदपद्मोराजापद्मोचकोजयति ॥ ६ ॥ घोषनिवासिजनानांतोषकरंलीलायास्वभक्तानां ॥ शोष
करंभवजलधेर्दोषहरं ब्रह्मजयति कृष्णाख्यं ॥ ७ ॥ इंदारण्यविहारोमुंजाहारोभ्रमनोहरोदयितः ॥ बालानांबालानांमित्रं त्वदिजयतिमित्रश
शिदृष्टिः ॥ ८ ॥ सुरवरनुतपदपद्मस्त्रिपुरहरस्थिरचरेश्वरोगिरिजाः ॥ हरहरहस्तिरवतुष्टोनरवरदानःसनःपायात् ॥ ९ ॥ हरहरस्यचाभेदःशा
स्त्रेणगुरुणोपदिष्टः ॥ अतश्चेतो न भिन्नत्वंजानामीहतयोःकचित् ॥ १० ॥ तथैवपश्यामलंधामबहुधामममानसं ॥ आकर्षितितदेवाहंमो
हनंमहितंभजे ॥ ११ ॥ आमोदायसदायस्यनामसंकीर्तनंकलौ ॥ ज्ञानैकगम्यरूपोयःपातुमांविबुलोहरिः ॥ १२ ॥ ब्रह्मादीनामपिवा
ङ्मन्यस्यतोपायजायतेद्यापि ॥ प्रेम्णानुकापिलौकिकवाणीयस्यप्रमोदकृतोव्यात् ॥ १३ ॥ अनेत्रःपुंडरीकाक्षःश्यामलःपांडुरंगकः ॥
यज्ञभुग्भातिसर्वजोस्त्रिभिणीशोप्यकिंचनः ॥ १४ ॥ डिंडीरपिरंसःकश्चिच्छ्यामलोमधुराधिपः ॥ अव्ययोदर्शनादस्तिनामतस्तोषपोष
कृत् ॥ १५ ॥ भीमरथ्यावनेकश्चित्तमालोविबुलाभिधः ॥ सर्वागमफलात्मास्तेविपत्रस्तापनाशकः ॥ १६ ॥ भीमावनेलसत्यत्रपुंडरी
कवरप्रदः ॥ ऋक्षेशकुलराष्ट्रचिब्रंगजेंद्रार्तिहरोहरिः ॥ १७ ॥ जडजातौधृतौदाह्यंस्वस्वान्ब्राघयितुंजनान् ॥ शंखचक्रमलंपाण्योर्दिधाति
किमुवाहरिः ॥ १८ ॥ इष्टकामस्यदेवस्यवंदेपादयुगान्वितां ॥ इष्टकामस्यभक्तानांसंपूर्तिःशाश्वतयितः ॥ १९ ॥ इष्टकांतुपरंतत्त्वमहंमन्ये

भ. क.

॥ १ ॥

बुधायतः ॥ जगदाधारभूतोपियदाधारेण तिष्ठति ॥ २० ॥ शंभुहेरं वचं डांशुचंडिकाः प्रणमाम्यहं ॥ मयि प्रीतिं वितन्वंतु विष्णुभक्त्यानुकूल्यतः ॥ २१ ॥ कुलदेवाश्च ये सर्वे इष्टदेवानमस्कृताः ॥ मयि प्रीतिं प्रकुर्वंतु विष्णुभक्त्यानुकूल्यतः ॥ २२ ॥ मयि देवानकुप्येयुर्विष्णुभक्तिं परे सति ॥ सर्वेषामादिभूतस्य तस्यांशाः सर्वे एव हि ॥ २३ ॥ सर्वदा सोहमस्म्येव यतः सर्वात्मको हरिः ॥ मम भूयोऽप्यदो वाक्यं गुरुशास्त्रानुभूतिभिः ॥ २४ ॥ भारती भारती भातियस्य भागवती तथा ॥ ज्ञानवैराग्यभक्त्या दद्याद्देव्यासंजगद्गुरुं ॥ २५ ॥ यः स्वं भागवतं ज्ञानं स्वसुताय व्यबोधयत् ॥ आदावन्ते च कृष्णाय मध्ये जाय न मां सि मे ॥ २६ ॥ शुकतातस्य यत्सूक्तं यस्य भागवतं मुखे ॥ श्रुतिमंजुलवाक्कुशला ध्यः स द्विजः श्रेष्ठैर्यते ॥ २७ ॥ यस्मिन् पुण्यवतां प्रीत्यै प्रोक्तः पुण्यजनक्षयः ॥ कृतरामायणेन तस्मै वाल्मीकियेन मः ॥ २८ ॥ मातान्न पूर्णापे च विश्वनाथः पिता तदीयां त्रिसरोरुहंभ्यः ॥ न मां स्य जलं करवाण्यैः स्युः श्रेयांसि भूयांस्युदितानि लोके ॥ २९ ॥ विष्णुव्रद्धा विदत्ताद्यान् विद्वलां तान् गुरुनहं ॥ सच्चिदानंदरूपांस्तान् वंदे सुविनया न्वितं ॥ ३० ॥ प्रसन्नवदनं शान्तं नादसलीनचेतसं ॥ योगिराजं न मा मीह श्रीमद्विद्वलसद्गुरुं ॥ ३१ ॥ वंदे हरेर्गुरोः पादान् भूषितं हरिं मस्कृतान् ॥ दोषापत्तये लोकप्रबोधाय यदा गमः ॥ ३२ ॥ भ्रांताः संतो भिगच्छंतु जडतीर्थानि संततं ॥ हरिनामपदं यामितीर्थबोधसुखप्रदं ॥ ३३ ॥ एकस्मादेको र्थो भवति ततो नापरोत्रार्थः ॥ चत्वारः पुरुषार्था हरिगुरुपादांबुजप्रसादेन ॥ ३४ ॥ संधेः क्वचिद्विग्रहतः समासाद्गुरोर्लघोर्वापि च वर्णतो न्ये ॥ भवेयु र्थः किल भाररूपा आचार्यतः श्रीहरितः परोपि ॥ ३५ ॥ विश्वोत्पत्यादिकार्येषु विधीं द्राद्यानियोजिताः ॥ सर्वे लघुपदं याता यतः संसृतिहेतवः ॥ ३६ ॥ विद्वोद्धारे म हाकार्थसाधवः शान्तमूर्तयः ॥ सन्नियुक्तास्त एवैह सम्मता गुरुतांगताः ॥ ३७ ॥ यः श्रुतिशिरो गिरानि जशिष्यसंबोधयन् भ्रमं हरति ॥ तस्मै श्रीगुरुवर्याया इदं यास्तु मत्प्रणतिः ॥ ३८ ॥ कोशेषु निर्ममत्वं जातं तदपि स्वपूर्णताभाति ॥ चित्रं सद्गुरुकृपयाप्य किंच नो भाग्यवद्द्वयः

पृ. स्त. १

॥ १ ॥

(५)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ विष्णोः केवलयाभक्त्या कृतकृत्यो भवेद्यथा ॥ कर्मज्ञानतपोयोगैर्न तथा बहुसाधनैः ॥ १ ॥ तावत्स्ववर्णाश्रमधर्म
कर्मसांगचरेत्कोपिनरः प्रयत्नात् ॥ यावन्न भक्तिर्भगवत्यखण्डाभवेद्यथास्नातसुखं निरतं ॥ २ ॥ धर्मस्यार्थस्य कामस्य चेतः शुद्धेश्च समतं ॥
ज्ञानवैराग्यमुक्तीनां साधनं हरिसेवनं ॥ ३ ॥ स्वनृष्टितस्य धर्मस्य हरिभक्तिर्वरं फलं ॥ भक्तिहीनमपि ज्ञानं ह्यामं प्राहुर्बुधाः किल ॥ ४ ॥ धर्मः
स एव गदितो बहुभिर्मुनीर्द्वैर्भाक्त्युक्तो भवति माधव एव पुंसः ॥ अन्यः स्वनृष्टिततयापि विराजते न किंचित्फलो भवति यो हरिभक्तिहीनः ॥ ५ ॥
विद्वं विष्णुं मन्यते विष्णुभक्तस्तन्वन्भक्तिं सर्वभूतेष्वजस्य ॥ सुव्यक्तोऽस्मिन् नन्दति स्वात्मभावोऽव्यक्तासक्तः क्लेशमाप्नोत्यवश्यं ॥ ६ ॥ सुव्य
क्तोऽस्मिन् भुवने जडतां मत्वा ततो न्यरसमिच्छेत् ॥ स तु कूपद्वेषागामी भ्रमभाक् स्यादत्र किंचित् ॥ ७ ॥ त्रिगुणमये भवजाले बध्यते प्राणिनस्तु
कालेन ॥ श्रीमन्मुकुन्दसत्कृतभक्तिमलध्वानमुच्यते ॥ ८ ॥ ससारकूपपतितं भुङ्क्ष्वत्तु त्वेक्षणं वारजभादिदोषैः ॥ कालाहिना यस्तनुं
नितांतं समुद्धरेदत्र हरिं विनाकः ॥ ९ ॥ हरेर्व्यक्तिरभूत्तु के स तत्कामदासतां ॥ अवमत्य विमूढास्तां यां त्यहो कामदासतां ॥ १० ॥ निरा
कारोऽपि साकारः सदा मोदाकरध्वयः ॥ देवक्या नन्दनो भावि भक्तानां त्वदये निशं ॥ ११ ॥ अजन्मा तथा नामरूपो गुणात्मा स्वयं मास्यपत्नी
सुतो जोऽप्यनंगः ॥ विनायाति पत्रेण खंयत्पदं स प्रभुर्भक्तिमोक्तस्तान रूपः ॥ १२ ॥ स दवनकर्त्रा भर्त्रा न दशा उच्चावचाः क्वचित् ध्येयाः ॥
अङ्गीकृतानि यस्माद्दशावतरणानि हरिणापि ॥ १३ ॥ वेपांतरेऽपि सुमेहान् भुवने योग्यं स्वचिह्नमाधत्ते ॥ इति विष्णुर्मनोभूदनिमिषव्रतां
दधानः स्वां ॥ १४ ॥ जडजन्तुर्लोकस्मिन् विद्यायाधारणे क्षमः ॥ चित्रं मत्स्याकृतिर्भूत्वा वेदानुद्धृतवान् विभुः ॥ १५ ॥ भृशं भक्तानुरक्त
त्वं व्यक्तं कर्तुं प्रसक्तधीः ॥ स्वपृष्ठे मंदरागंतं चक्रे कूर्माकृतिः प्रभुः ॥ १६ ॥ यज्ञेशं यज्ञतोयज्ज्वामदमे देन मां भजेत् ॥ इत्यसौ यज्ञवारा हरूपार्किं
धृतवान् हरिः ॥ १७ ॥ रसावतं हिरण्याक्षमसावतमनीनयत् ॥ यज्ञयूपवतीं चक्रे सुजभूपवतीं भुवं ॥ १८ ॥ स्वभक्तरक्षणे दाक्ष्यमसतः शा

(5)

भ. क.

॥ ३ ॥

सनेक्षितौ ॥ नारसिंहीयचरितेप्रकटप्राभवत्प्रभोः ॥ १९ ॥ पुराणरूपोपिशिशुत्वमाप्रोहस्वोऽथनंतोबालियज्ञवाटे ॥ महावदान्योपिकु
याचकोभूदनुग्रहेच्छुः सकलस्वहर्ता ॥ २० ॥ सुपूतंचरितंविष्णोरपिकूरतरंयदि ॥ क्षत्रियासृङ्मयंतोयंजनानामतिपावनं ॥ २१ ॥ भव
जलधितर्तुकामैःसेव्योहंयत्नतःसदाविवृधैः ॥ इतितरणि संततिप्रभुरभवच्छीरामभद्रोनु ॥ २२ ॥ जनपावनत्वप्रपिधर्मसक्ततागुरुनम्र
तानिखिलहार्दपात्रता ॥ शरणार्थिरंजनमथारिभंजनरंघुनाथएवभुवनीचरंसदा ॥ २३ ॥ संसृतिर्सिंधुतर्तुयत्नादहमेवसर्वदासेव्यः ॥
इतितारकेशवंशेजातःकृष्णःसनःपायात् ॥ २४ ॥ गोपेष्टुषोपीपुगिरिष्वगेषुलतासुवृंदावनभूमिजासु ॥ अनुग्रहोभक्तकंदंवास्तांविनि
ग्रहःशत्रुपुमोक्षदोस्य ॥ २५ ॥ सुमनोविद्वियामेषांमाभूत्पापंमुदुस्तरं ॥ कृष्णात्मैतिबुद्धःसचक्रेगर्हसाप्रबोधनं ॥ २६ ॥ यःकेवलोपि
चतुरंगबलेनयुक्तः कल्क्याख्यथाबुधवरैरुदितोप्यकल्की ॥ योवर्ण्यतेवकुतहेतुतयामुनींद्रैःपायात्समांसुरवरःकलिकालभीतेः ॥ २७ ॥
योभक्तानांत्राणहेतोर्जगत्यांनानाजन्मान्यप्यविभ्रद्भिर्भि ॥ सोसौनव्यदीनबंधुःपरेशःकारुण्याब्धिर्माधवःसेवनीयः ॥ २८ ॥ भक्त
कल्याणहेतोर्यःसाकारःसंभवत्यजः ॥ हरेःकःसेवनीयोन्यःकोवासत्वाकृतिःप्रभुः ॥ २९ ॥ सगुणानिर्गुणमेकंमत्वायोभजतितरति
शीघ्रंसः ॥ तस्मादनन्यभावाद्भक्तोभूत्वाभजेत्सगुणं ॥ ३० ॥ त्यक्त्वासगुणानिर्गुणसाक्षात्कारंभजेत्पुमान्यदिवा ॥ पंगुःक्षणात्सुमेरुहं
घनशक्तो न किं तर्हि ॥ ३१ ॥ यो न भजेत् श्रीकृष्णं सगुणं तंतस्य भगवतो माया ॥ संमोहयेच्छरण्यं मायाधीशं भजेद्धरितस्मात् ॥ ३२ ॥
मायां रात्रिं प्राहुर्निजतमसायागतिं निरोधयति ॥ यस्यां निद्रातिजनः स्वर्नो जानात्यरि यस्तं ॥ ३३ ॥ सदसद्वस्तुज्ञानं न जातु
चिदपि जायते विनायत्नं ॥ स्वापक्रियाप्यवश्यं भवति जन्मादयः स्वप्नाः ॥ ३४ ॥ तस्मात्सहस्रपादं भजेदमुं श्रीहरि-
सदाभ्युदितं ॥ सर्वव्यापिनमेकं तेन भवेत्संततं सुदिनं ॥ ३५ ॥ अजंप्रपद्यमानो यः संसृतिस्तस्य नोयतः ॥ अजातं नैव वधीयाद तस्तं शरणं

पू. स्त. २

॥ ३ ॥

व्रजेत् ॥ ३६ ॥ जनार्दनयस्तनुवाङ्मनोभिःप्रपद्यमानःशरणंजनोत्र ॥ असावजोनार्दनएवतस्मैददात्यभीतिंचवरंस्वभीष्टं ॥ ३७ ॥
श्रुतिपुस्मृतिपुव्यासवाल्मीक्युक्तिपुसर्वतः ॥ कारणंशरणंसर्वलोकानांनंदनंदनः ॥ ३८ ॥ भवापगातारकमेवमत्वानरोभजेतोडुपसंत
तीशं ॥ प्रभावतोस्याशुमरीचिकास्यात्भवेत्ततःकौतुकसिंधुमग्नः ॥ ३९ ॥ भवभुजगाद्भीतःसन्गरुडध्वजभजनकृज्जनोयःस्यात् ॥
ज्ञात्वाविवर्त्तमेनंकुतुकुतुक्लृप्तिसुखरक्तः ॥ ४० ॥ भक्तिकल्पद्रुमेमुष्मिन्गंगाधरविनिर्मिते ॥ पूर्वार्द्धेस्तवकःपूर्णाद्वितीयोस्तुसतां
मुदै ॥ ४१ ॥ इति श्रीभक्तिकल्पद्रुमपूर्वार्धेद्वितीयस्तवकः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

(6)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ नारायणकरुणामरतरुफलरूपोभवेत्सतांसंगः ॥ यस्मादच्युतभक्त्युद्धासरसःसौपिहार्दफलः ॥ १ ॥ साधवोदुर्ल
भास्तेस्युर्माधवोत्तृदियैर्धृतः ॥ अनार्यचर्याधुर्यास्तेनार्यागर्ह्यास्तुपुष्कलाः ॥ २ ॥ सुलभानयेत्रकवयोहरिपादोल्लसितपुष्कलानंदाः ॥ जड
जीवघातकायेचरंतिभुवनेतुवहवोन्ये ॥ ३ ॥ वत्सलाःखलुसंतःश्रीवत्सलांच्छनसेविनः ॥ अभयस्यात्ततःशीघ्रमुभययत्रनास्तिनत् ॥ ४ ॥
येमस्तकेसच्चरणाञ्जधूलिं वहन्तितेषामखिलानिसद्यः ॥ रजस्तमांसीहिलयंप्रयांतिभवंत्यहोसर्वगुणाश्रयास्ते ॥ ५ ॥ स्वल्पोपिसंगःखलु
सज्जनस्यदत्त्वेहभक्तिजगदीश्वरस्य ॥ संतारयत्यत्रभवांबुधौतत्प्रसंगमाहात्म्यविदोवयंकिं ॥ ६ ॥ सत्संगोच्छिन्नपापस्यभाक्तिःस्यात्सुल
भाविभौ ॥ त्रिवर्गश्चापवर्गोपिभक्त्यानोदुर्लभाबुभौ ॥ ७ ॥ वेदीवेदस्यार्थवेत्ताविधानीशांतोदांतःसर्वभूतात्मकःसन् ॥ कारुण्याढ्यो
माधवप्रेमयुग्यःसेव्यःसाधुःसर्वदेशप्रियोयत् ॥ ८ ॥ वर्णीगेहीवावनस्थोयतिर्वायोगीकश्चिद्भोगभाग्भाग्यतोन्नयः ॥ सम्यग्भक्तिज्ञानवैरा
ग्यभाग्यःसाधुःपापान्पावयत्येवानित्यं ॥ ९ ॥ जनेनोच्छिद्यमानोपिदृष्टमानश्चसर्वतः ॥ परानामोदयेत्सर्वान्पण्डितःसिल्हकोयथा
॥ १० ॥ दह्यतेलोकदृष्टयैवखंडयतेपिचदुर्जनैः ॥ देहार्ततात्मताभाग्योदह्यतेनखंडयते ॥ ११ ॥ जनार्दनःपंडितएवसाधुर्विदग्धता
भाङ्गचखंडयमानः ॥ भूतमहद्विष्णुवभिधानमेतत्करोतिवश्यंस्वजनैकालक्ष्यं ॥ १२ ॥ सज्जनेवापिकूटस्थात्मनिवाप्रत्ययेपिच ॥
उपसर्गःप्रयुक्तश्चेत्प्रयोक्तुर्दोषकृद्भवेत् ॥ १३ ॥ विष्णुपदंभजतिसदाक्षयवृद्धोःसाम्यमेवधत्तेयः ॥ सकलात्माद्विजराजस्ततोमृतंप्राप्यतेत्रि
बुधैः ॥ १४ ॥ विष्णुपदप्राप्तःसन्तमोनयःकीदृगितिचिजानाति ॥ हंसस्यतस्यसंगात्भवतिजडात्मापिसकलात्मा ॥ १५ ॥ पक्षबलेना
संख्याःसमुत्पतंतोद्विजाभवन्त्वेते ॥ हंसस्योज्ज्वलतांवागतिमहत्त्वंनविंदति ॥ १६ ॥ लघवोपिबामहांतःसंतुपतंगाव्यभिख्ययायुक्ताः ॥
विश्वंप्रकाशयतियःख्यातःकिलसौव्यभिख्यावान् ॥ १७ ॥ योकिंचनोपिजिह्मगवृतोपिवृषगःसदैवशुचिरूपः ॥ शिवइवसनरोविबुधैर्लो

(७)

भ. क.

॥ ५ ॥

केस्यात्संततंसेव्यः ॥ १८ ॥ यः सकलकर्मसाक्षीनिजधर्मेऽपुप्रवर्तयतिलोकान् ॥ जाड्यनिवारणदक्षः सनमस्कार्योयथासूर्यः ॥ १९ ॥
 सूर्याश्रयतः स्वल्पात्कालात्प्रतिपद्युतो जडात्मापि ॥ तमसो निवारयिष्यादिनेदिने वर्द्धते कलया ॥ २० ॥ रघुवरगुणजालेनोद्गीतेन श्रोतृमान
 सकुरंगान् ॥ ये सन्नयंत्यचलतां चित्रमलुब्धाश्च धीवरास्तेपि ॥ २१ ॥ श्रीकृष्णलीलामृतवर्षयोगाद्भवाग्निशान्तिं शरणागतानां ॥ कुर्वन्ति ये
 विष्णुपदेति सक्तास्ते सज्जनाजीवनदामतामे ॥ २२ ॥ यथायथासाधुसमागमः स्यात्तथा तथा श्रीशक्त्या प्रसंगः ॥ यथायथा वासकथा प्र
 संगस्तथा तथा सौविमलांतरात्मा ॥ २३ ॥ यथायथानिर्मलमातसः स्यात्तथा तथा चित्तुखरूपविष्णुः ॥ भवेद्भूदिस्थश्च यथायथा सौतथा
 तथा प्रेममयात्मरूपः ॥ २४ ॥ संगत्सतां भवेत्किल भक्तिः श्रोतृस्य सद्गुरुः करुणा ॥ परमश्रेयः प्राप्त्यै कुर्यात्सत्संगमं नरस्तस्मात् ॥ २५ ॥
 परीक्ष्य संतं सहवासतोत्र भजेत धीमान् बहुकालतश्च ॥ सद्गुरुतो ब्रजन्तत्परायतवसत्संतो धनलुठनाय ॥ २६ ॥ अंतःकपटबाहुल्यावहि
 र्धर्मपरायणाः ॥ न तेषां संगमात्तापशान्तिर्लोकस्य जायते ॥ २७ ॥ सारस्वतेरसे मद्राभापिसाधुपदे स्थिताः ॥ उपलाहवकाठिन्यादंतर्वे
 रस्य भूमयः ॥ २८ ॥ सदंभस्थितिमंतोऽपि बहुतृष्णाकुलानराः ॥ नरसंप्रतिविद्धति नरसंप्रति किं ब्रुवे ॥ २९ ॥ सदंभोयुक्त एवेति न्ह
 दवत्कीर्त्यते मलः ॥ नीरसत्वयुतः सौतः पंकवाहुल्यवानपि ॥ ३० ॥ शुचित्वमपि साधुगुण्यत्र नैव वियुज्यते ॥ श्लाघ्या सरलता
 भाति तद्दिपुण्यवतः क्वचित् ॥ ३१ ॥ सरलाविरलालोके परलभेन निवृताः ॥ स्वार्थमेव यतं ते ते संत्यसंतः सहस्रशः ॥ ३२ ॥ वाता
 शनोऽपि पुष्ट्यै भोगस्यै वा सुखं तद्विहीनः ॥ गूढपदोयदिसविधेव सेत्सुखं स्यात्कथं पुंसः ॥ ३३ ॥ भोगासक्तो नितरांगानेरक्तस्ततो
 भुजंगोऽसौ ॥ त्याज्यो दूरं सद्भिः स्यादुपदेशे कथं योग्यः ॥ ३४ ॥ यः सन्विपरीतात्मा हि नस्ति पुरुषां निजश्रियः स्पर्शात् ॥ तद्भोगियुक्त
 देशं त्यक्त्वा दूरं सुखं जीवेत् ॥ ३५ ॥ भवति जडस्य कुसंगात्पंककरत्वं च कुटिलगामित्वं ॥ भ्रांतिश्चाधःपातः किं वाचित्रं बुधाभत्र ॥ ३६ ॥

पू. स्त. ३

॥ ५ ॥

(2A)

निपतत्यधोनिरंतरमापिपंकंसर्वदाकरोत्येव ॥ वर्धयतितृणानित्यंपरिहार्यःकिंजडस्वभावोयम् ॥ ३७ ॥ साध्वसंगतएवात्रसाध्वसं
गेनमोहतः ॥ साध्वसंगात्पुनःसाधुःसाध्वबाधपदंगतः ॥ ३८ ॥ दुर्जनागर्जनांकृत्वातर्जयतिभृशंजनं ॥ तेषामुपार्जनंत्यक्त्वाकार्यं
सद्भिर्वसर्जनं ॥ ३९ ॥ असतःसंगमात्तूनंसतआमोदहीनता ॥ संयोगाद्रामठस्येहयथाकाश्मीरजन्मनः ॥ ४० ॥ द्यूतमद्यंहिसा
कांताऽनर्थप्रदाभवतिपुंसां ॥ तस्माद्दुर्जनसंगंविहायविहरेत्सतांसी ॥ ४१ ॥ पापानिनाशयतिकारयतीहसाधुकर्माणिचित्तशुचितां
तनुतेसदिष्टं ॥ भक्तिहरोदिशतिचात्मसुखानुभूतिसत्संगमःसुरतरुंजयतिप्रकामं ॥ ४२ ॥ भक्तिकल्पद्रुमेमुष्मिन्गंगाधरविनिर्मिते ॥
पूर्वार्धस्तवकःपूर्णस्तृतीयोस्तुसतामुदे ॥ ४३ ॥ इतिश्रीभक्तिकल्पद्रुमेपूर्वार्धतृतीयस्तवकः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

(४)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ आयुषोतीवचांचल्यमानुषंजन्मदुर्लभं ॥ विषयाबंधकास्तस्मात्सविरागोहरिंभजेत् ॥ १ ॥ विनायेनभवेन्नैव
चित्तवृत्तिःस्थिराकचित् ॥ वैराग्यमुच्येततस्मात्ज्ञानभक्त्येकसाधनं ॥ २ ॥ मानुषंजनुरासाद्यपरेतत्वेनयन्मतिः ॥ तमप्याहुर्बुधाश्चि
त्रंपरेतत्वेस्थितंनरं ॥ ३ ॥ संप्राप्यमानवत्वंजित्वारीन्स्वपदभाक्भवेत्सैकः ॥ क्षेत्रारामाबह्वोगोपालाभवदृश्यंते ॥ ४ ॥ नरतां
प्राप्ययोमोहाद्भोगासक्तोभवेज्जनः ॥ पशुःसमानवाकारोनुज्ज्वलात्मानसंमतः ॥ ५ ॥ बहुजन्मस्वप्यनृतागमात्सुदुःखानिलब्धानि ॥
प्राप्यापिनृतांचित्रंनतंविमुंचत्यसौमोहात् ॥ ६ ॥ नृभुवोप्यनृभूवृत्तिसमाश्रितायेजनामहामोहात् ॥ क्षिपतिहरिस्तानासुरजन्मसुयुक्तंस
दैत्यारिः ॥ ७ ॥ मानुषंजनुरिदं सुदुर्लभंतद्भजेदकविवाजितोहरिं ॥ नाकिनायकदुरापमद्वयंप्राप्नुयात्सुकविलभ्यसुखंतत् ॥ ८ ॥ वा
लोहंविचरिष्यामीच्छातःश्रेयसेयतिष्येहं ॥ तरुणःसंस्तरुणोहंभोगस्यैवास्त्ययंकोलः ॥ ९ ॥ वृद्धःसन्मंदात्माकिमहंकर्तुंसमर्थोत्र ॥
यातंतत्तारुण्यंयस्मिन्नक्षाणिदक्षाणि ॥ १० ॥ पलितंवलितंजातरुणंभुवंशरीरकं ॥ चरितंचरितंदुष्टंनक्वापिसुकृतंकृतं ॥ ११ ॥ वा
ल्येयतेततस्माच्छ्रेयसइहयौवनेजरायांच ॥ सततंतेषुवयःसुनदेवल्पःपुष्टिमानुक्षीणः ॥ १२ ॥ इदमिदमिदंचवासःसम्यक्प्रक्षाल्यतृट्
छमंकुर्या ॥ मत्त्वान्निथेतरजकस्तद्वत्त्वोहंकरिष्यामि ॥ १३ ॥ नरजन्मैवपापस्यमूलंपुण्यस्यचेरितं ॥ तस्मात्स्थितेच्छुर्धर्मणपाप
माशुविनाशयेत् ॥ १४ ॥ धर्मेणदेवद्विजपूजनानिधर्मेणतृप्तिश्चगतिःपितृणां ॥ धर्मेणशुद्धिर्मनसोपितन्वाधर्मेणलोकेभवतीष्ट
सिद्धिः ॥ १५ ॥ वताज्ञानवशादेवधर्ममार्गपराङ्मुखाः ॥ पापाभवंतिनोचित्रंविद्वांसोपिकलौयुगे ॥ १६ ॥ धर्मस्यचाप्यधर्मस्यक्षयः
पुष्टिर्युगेयुगे ॥ क्षयपुष्टयोस्तयोरस्मिन्पूर्णतैवकलौभुवि ॥ १७ ॥ धर्मस्यस्थापकःश्रीशःसम्यक्संतश्चरक्षकाः ॥ तथापिक्षीणतांधत्ते
अथान्प्रायोनवर्द्धते ॥ १८ ॥ अधर्मःक्षितावेकपादेनसत्येपदाभ्यांपदैर्वाद्वितीयेतृतीये ॥ चतुर्भिश्चतुर्थेयुगेधर्महानिर्गुणिवेवनूनंकृशत्वं

भ. क.

॥ ७ ॥

समेति ॥१९॥ अस्योद्भवोऽभवदिहप्रगणवयस्मात्तस्मात्कुशत्वमगमात्किलधर्मणः ॥ दैवज्ञवर्यवचनं वसुधातलेस्मिन्जन्मास्थितौदिनकरः
कुरुतेगपीडां ॥ २० ॥ तपःशौचदयासत्यपरोधर्मसमाचरेत् ॥ तपआदिविहीनस्यभवेत्कर्मयदासुरं ॥ २१ ॥ यत्रनतपोनशौचंनदया
सत्यंनविद्यतेसाधु ॥ असदेवकर्मतत्स्याद्दृश्यंन्यस्तंसमस्तमपि ॥ २२ ॥ वाङ्मनोवर्णमभिस्तप्रंतपोयैर्हरितुष्टये ॥ तापसानामहेतेषां
तापसत्वंनविद्यते ॥ २३ ॥ शुचित्वमेवसंपाद्यं बहिरंतःसदानरैः ॥ साधनंसर्वधर्माणांज्ञानस्यचयदीरितं ॥ २४ ॥ दयामयंविजानाति
सुखायसकलोजनः ॥ तदभावंनिरीक्ष्यैवदुर्भाग्यंयद्विनिंदति ॥ २५ ॥ चिरंजीवतुसानंदंसदयःश्रीयुतोस्तुसः ॥ अदयैःपृथिवीभारभूतैः
किंबहुभिःफलं ॥ २६ ॥ दययासुकीर्तिरिहजायतेनृणांदययैवसर्वजनवश्यतामुवि ॥ दययैवयात्यखिललोकवंद्यतांनदयासमंरघुपतेः
सुतोषणं ॥ २७ ॥ अदयानुयानुरूपं करोतिसायानुनाशमलं ॥ सदयोदयोस्तुसुततंगायंतिगायनाःप्रेम्णा ॥ २८ ॥ सत्यंसत्वमहंमन्ये
तद्दिदायवमात्रतः ॥ सत्यसत्ववतोर्यस्मान्नाचरोभिद्यतेकचित् ॥ २९ ॥ धर्ममादौसमाश्रित्ययथाशक्तिकलौबुधः ॥ संसाराब्धेःसमु
त्तीर्णोभवेद्भक्त्येकतत्परः ॥ ३० ॥ श्रीशैकमतयोयैस्युर्वषयेषुपराङ्मुखाः ॥ चरंतुधर्ममात्रातेदोषभाजोभवंतिन ॥ इतिधर्म
प्रशंसनं ॥ अथधनादिगर्हा ॥ सर्वेषामिष्टतमंधनमपि तन्निधनहेतुःस्यात् ॥ यत्रविवेकःसुलभोभीहानिस्तद्वरंदैन्यं ॥ ३१ ॥
मत्वाधनंमदीयंददातिभुंक्तेनयोमहामोहात् ॥ जन्मांतरसमोभीभूत्वापिनभोगभुग्भवति ॥ ३२ ॥ स्त्रीसूनाद्यूनानांमदि
रायायोगदंधनंयस्मात् ॥ तस्मात्कलेर्निवासंन्राहुर्नित्यंबुधाएतत् ॥ ३३ ॥ मज्जंतोपिभवाब्धौवस्विच्छंत्यतितरांन्नरामो
हात् ॥ केचनलब्धेतस्मिन्स्पर्शविहीनानिमज्जन्ति ॥ ३४ ॥ अशब्दोविसर्गेणयुक्तोभवेच्चेतुर्गुरुःश्रीधराभिख्ययाचप्रसिद्धः ॥ सए
वाविसर्गोलघुश्चाप्यभावेनिषेधेप्रयुक्तःप्रमान्किंनतद्वत् ॥ ३५ ॥ साधनवत्तादलाध्यायत्रायस्वसुखंपुमान्भुंक्ते ॥ भोगेदोनेन्यनहंभावो

पृ. स्त. ४

॥ ७ ॥

(9A)

भवतिचकृपापिसकलेषु ॥ ३६ ॥ अंधःप्रचुरंस्याच्चेच्छर्मभवेदितिदिवानिशंभ्रमति ॥ तच्चिंतयायमंधोभूत्वामृतमश्नुतेनैव ॥ ३७ ॥ प्रार
ब्धतःसुखंयादुःखंस्वल्पमहद्भवतिपुंसः ॥ इतिनोजानन्वाञ्छांकृत्वाभवसागरेमग्नः ॥ ३८ ॥ तत्सुखवाञ्छत्याज्यात्रिकैकवैराग्यनाशिनी
सततं ॥ उच्चावचयोनीनांवहुदुःखानांहिहेतुःसः ॥ ३९ ॥ अवंधस्वकलाभाययत्नंकर्युःसदाजनाः ॥ अवंधःस्वार्थमटनमेषारोधायजाय
ते ॥ ४० ॥ भवेदाशयाज्ञानवैराग्यनाशःसदाभ्रांतिमत्ताचसन्मानहानिः ॥ अनाशतमाहुर्नसायस्यचित्तेततःसैवहेयाबुधैर्दुःखैर्दुःखैः ॥ ४१ ॥
अपिसर्वादिशोयांतंयाचमानंधनंसदा ॥ दक्षिणाशास्थितंनिदनंनवदुःखंनैव ॥ ४२ ॥ स्वल्पार्थार्थं कुरुतेपुरुषाणांसंस्तवंकविर्वा
चा ॥ तद्दयस्थंपुरुषोत्तममपिनस्तौत्येषपूर्णलक्ष्मीशं ॥ ४३ ॥ अयमेतन्मेदद्यादित्यंकृत्वाहमाप्नुयांशर्म ॥ एवंवाञ्छांकृत्वानात्मानंदं
विजानानि ॥ ४४ ॥ बहुधातुरसज्ञस्यसुवर्णाग्निःपदेपदे ॥ मुधासापिभवेन्नूनंश्रीशस्यकरुणांविना ॥ ४५ ॥ ॥ राजाशिरसापिधृतोयस्य
सखाराजराजोस्ति ॥ गिरिशोवृषानुयायीदिगंबरःसोषिदैवेन ॥ ४६ ॥ परिमितदेहगृहाद्यभिमानात्परिभितसुखंवहुव्यसनं ॥ भजतेसत्य
ज्ञानानंतानंदंन जानानि ॥ ४७ ॥ एतद्दृढमदीयंव्रत्स्यास्यस्मिन्कुटुंबवर्मण ॥ इतिगृहरतमनुष्यं कालोत्तमंमसेदाशु ॥ ४८ ॥ निलयेत्यं
तासक्तोभूत्वाकोनामनोनिरयवान्स्यात् ॥ इतिहित्वैनंश्रीमन्मारायणमाश्रयेदेक ॥ ४९ ॥ अस्मिन्निशांतमध्येज्ञानरवेर्जायतेतिरो
धानं ॥ पंकेचिरनिमग्नचेतःपद्मनविकचतामेति ॥ ५० ॥ अधिकार्यहंगरीयानित्यभिमानात्करोतिसदमानं ॥ स्वानंदमिरेरधिकारित्वंत
नैवजानाति ॥ ५१ ॥ भूजलनेजोवायवाकाशानांयःस्वयंनियंतात्मा ॥ किमिदंरिमितपृथ्वीपतिरित्यभिमानवान्जातः ॥ ५२ ॥ देशा
धिपतिर्भूत्वापूर्णानंदमश्नुतेतावत् ॥ देशिकपदाब्जयोगादुपदेशातिर्नयावत्स्यात् ॥ ५३ ॥ विषयान्स्वेनविहीनान्कृत्वाभुंक्तेवरा
जायः ॥ तंस्वपदस्थितिमृद्वंदंतिविबुधाःकिमाश्चर्यं ॥ ५४ ॥ नयतिपतिमधःपातंपत्नीशब्दस्यमुख्यएपोर्थः ॥ ज्ञातश्चेदनुराक्तस्तस्यांवि

(10)

भ. क.

॥ ८ ॥

बुधस्यनैवभवेत् ॥ ५५ ॥ रामापांगान्सत्यंविद्वित्वंपश्यतोहरानेव ॥ अप्येकांतोनिहितंहरांतियैस्वद्रुतंयस्मात् ॥ ५६ ॥ मदिरामोहय
त्येकंयार्पिताऽपरिमाणतः ॥ दर्शनाच्चिंतनान्नारीततोधिकतमामता ॥ ५७ ॥ इलासंमोहयत्यत्रपिब्रंतंकेवलंजनं ॥ दर्शनाच्चिंतनात्स
र्वान्महेलास्त्रीमताततः ॥ ५८ ॥ ब्रह्मैवजीवसंज्ञं करोतिमायातदीयएषोऽंशः ॥ भार्यारूपोयस्तत्सुविरक्तोब्रह्मरूपःसः ॥ ५९ ॥ अस्वा
तंत्र्यात्कचिदपिमायांभार्यावदामिपुरुषस्य ॥ अयेस्थानुमशक्तायन्मूलोयंभवोलोके ॥ ६० ॥ पुरुषंविनानतस्याःसौभाग्यंदृश्यतेपि
लोकेस्मिन् ॥ पुरुषःस्त्रियाविहीनोवंद्योवर्णायतिर्वनवान् ॥ ६१ ॥ भार्याधीनःपुरुषोलोकेधिकारमश्नुतेनितरां ॥ तस्यांयःसुविरक्तःस्वानं
दंभजतिसद्गुरोःकृपया ॥ ६२ ॥ अजघनविनिहितचित्तश्चित्तभुवंसोत्रजयतियुक्तमिदं ॥ चित्रमनंगस्याप्याअनंगमादौति
रस्कुरुते ॥ ६३ ॥ विनीविजघनंदृष्ट्वासनीविक्षधनंवशं ॥ विहर्तुमपिवाहर्तुनैवेच्छतिविरागवान् ॥ ६४ ॥ जितंये
नमनःपुंसामदनस्तज्जितोभवेत् ॥ अदएवमनःप्राज्ञाहृत्यक्षरविदोविदुः ॥ ६५ ॥ जितेकामेजिताकांताकाममादौजयेत्ततः ॥
अकामस्यवशेसर्वाःसिद्धयःसिद्धिदोहरिः ॥ ६६ ॥ हरिभक्त्याजयेत्कामंयथाशुकमहामुनिः ॥ कथांसंक्षेपतस्तस्यवक्ष्यामिविरति
प्रदां ॥ ६७ ॥ शुकस्तपस्तीव्रतरंचकारमनोनिधायत्मानंवासुदेवे ॥ तद्विब्रहेतौत्विदशाधिनाथोयुयोजरंभांमदनंवसंतं ॥ ६८ ॥ ययौकाम
वसंताभ्यांरंभाशुकतपोवनं ॥ तथानमोहितोयोगीचकारस्वतपोवनं ॥ ६९ ॥ अभिसारिकाशुकंत्वांविहितंसंबोधितुंप्रवृत्तास्मि ॥ शृणुम
द्वचनंसंश्रित्यतनुसुखस्येहभोक्तास्याः ॥ ७० ॥ सत्यानंतसुखात्मभोक्ताभोग्यंनभुक्तिरपि ॥ नाहंत्वमपिनकश्चनकाचनकिंचनकदापि
नैवास्ति ॥ ७१ ॥ सदेहस्थितिभाग्यत्वंविदेहात्मसुखंनते ॥ उज्ज्वलात्माततोभूत्वाविमननभवक्वचित् ॥ ७२ ॥ नदेहस्थितिभागस्मि
सदासत्यसुखात्मकः ॥ असंगोह्यमनानित्यमुज्ज्वलत्वंकुतोपरं ॥ ७३ ॥ विभर्षिसंततदुखंनिराहारकृशंवपुः ॥ सदाहारेणतस्मात्वंशुचिना

पू. स्त. ४

॥ ८ ॥

(10A)

सरसेकुरु ॥ ७४ ॥ सत्सुखं नित्यसंतृप्तमसूखं मकृशं रसं ॥ कृष्णमेकं समालोच्य न मन्ये हं रसं परं ॥ ७५ ॥ अयं प्रतारयत्येव लोकान्का
मवशो हरिः ॥ गोपिकासुरतः कस्माद्वा जपुत्रीषु वापुः ॥ ७६ ॥ निरुद्धसौरतो देवो निरुद्धो सौगतः कथं ॥ मुढाः कामस्य जेतारं वशमत्र
वदन्ति ये ॥ ७७ ॥ पापात्मना यलभ्यां माममरं द्रस्य वल्लभां ॥ त्यक्तुं नार्हसि संप्राप्तं हतभाग्यः श्रियं यथा ॥ ७८ ॥ मातरिं द्रोषभुक्ता त्व
मुपेन्द्रस्यास्मि सेवकः ॥ मातः किंचिदपि द्वाहसु ते मायि दयां कुरु ॥ ७९ ॥ रंभावसंतकामास्ते हि ह्याभूलोक्तस्तदा ॥ परलोकं गतास्तस्मा
त्पराभूति सुदुःखिताः ॥ ८० ॥ सोत्पत्तिज्ञानवैराग्यभक्तियुक्तमहामुनेः ॥ कथयास्य शुक्लस्य स्याद्द्वैराग्यं ज्ञानभक्तिमत् ॥ ८१ ॥ काम
त्यागा समर्थोऽपि भवेद्भरिसमाश्रयः ॥ भक्तकल्पद्रुमः श्रीशोभुक्तिमुक्तिकरो यतः ॥ ८२ ॥ संतानमुख्यनंदनसंप्राप्तावप्यनंतसुखभाङ्गन ॥
अत्रामुत्र च लोकः क्षीयत इति वेदवादो यत् ॥ ८३ ॥ सुखमरणशंकया नो मरुः स निर्धनं गतो ति दुःखेन ॥ अदवत्थामाजीविततनुजप्रेम्णोऽस्ति को
लाभः ॥ ८४ ॥ कामाद्यैरपि भिस्तावत्कलुषीकृतचेतसां ॥ न विरागो न वा भक्तिर्ज्ञानं तस्मादमूनं जयेत् ॥ ८५ ॥ एकोरिपुर्महानर्थकरश्चे
तसि जायते ॥ सर्वमनसि यस्य सुस्तस्य कावान दुर्दशा ॥ ८६ ॥ कामाद्यन्यतमात्तसा धुत्तदयः स्वां योग्यतां वेत्ति नो न स्वमित्रमार्त्तिनवा द्विज
वरं न स्वामिनं सेवकं ॥ शक्तिं चापि निजां परस्य न तथालोका प्रवादं कचिन्नीलत्वं न च धर्महानि मथवानो माननाशं जनः ॥ ८७ ॥ कामादि
रिपुसंघातं परमार्थविघातकं ॥ हरिप्रसादलब्धेन विवेकेन जयेत्पुमान् ॥ ८८ ॥ कस्मात्सुखं कीदृगिदं विचिंत्य त्यजेदशेषं वृजिनं महात्मा ॥
यच्छर्मकुङ्कुमितले प्रासिद्धं तदेव दुःखस्य पदं यतः स्यात् ॥ ८९ ॥ यत्सुखसाधनमस्मिंल्लोके तद्दुःखदंतुकालेन ॥ एवं दुःखकरं यद्विपरीतं तदपि
दिष्टयोगेन ॥ ९० ॥ शीतलैः सुखदोषान्तिर्ग्रीष्मे सुदुःखकृद्भवति ॥ आतपकाले शीतं वस्तु तथानैव हि मसमये ॥ ९१ ॥ दीर्घजरा दुःखद
मायुरत्र धनं भवेद्भूरिदुराधये च ॥ कान्ता सुखं सांतमपि ह्यवयं सहोदराः स्वार्थपराः सुताश्च ॥ ९२ ॥ खिन्नचेतः संगतो सज्जनानां खिन्नचेतः

(11)

भ. क.

॥ ९ ॥

स्त्रीचरित्रात्सुदुष्टात् ॥ खिन्नचेतोमेदुराशानिबद्धखिन्नचेतश्चायुषोव्यर्थहानेः ॥ ९३ ॥ सर्वपदार्थजानन्नुत्प्लवङ्गदुःखकुक्षोके ॥ एवं
 विचार्यमतिमान्भजेतसच्चित्सुखंहरिमनंतं ॥ ९४ ॥ संसारतःसर्वतएवदुःखंबुधोविचार्येतिहरिंभजेत ॥ प्रगल्भभक्तिर्वहुधाविरक्तिं
 प्रयच्छतिज्ञानमपीहसम्यक् ॥ ९५ ॥ कार्यवातनयंमनोज्ञविषयंसर्वस्वभावाप्रियंरम्यंस्वालयमत्रसाधुमनसासांतंसमावीक्ष्यच ॥ स्त्रीत्तनाम
 दिराद्यनर्थजनकंस्थानंकेलर्वापुनार्हत्वाद्रव्यचयंसदेहभजतेशांतंस्मेशंभुधः ॥ ९६ ॥ ममतावन्महादुःखंममतायावदस्तिमे ॥ अहंतापयुतो
 यावदहंतामयितिष्ठति ॥ ९७ ॥ ममतापाययाभ्रांतोविद्ययैवानयाभृशं ॥ ममतापाययाभ्रांतोविद्ययास्यांकदाहरे ॥ ९८ ॥ विरक्तिमेव
 मेदेहिविषयेष्वनपायिनीं ॥ ययाभवेद्भवद्भक्तिर्भवोद्भवभयापहा ॥ ९९ ॥ शास्त्रंविनाकापिकदापिकस्यनशोभतेकृत्यमशेषयत्नं ॥ अशा
 स्त्रविन्मौनधरःसलज्जोनराजतेकोपिनरःसभायां ॥ १०० ॥ शास्त्राणिदुर्बोधतश्चानमंदाजानंतिकिंचिन्मतिमंतएव ॥ मिथोविवादैरपि
 पंडितानांचेतांसितान्येवविमोहयंति ॥ १ ॥ सर्वाणिमान्यानिभवंतितानिप्रोक्तानिस्मान्मुनिभिःश्रुतिज्ञैः ॥ अनेकशास्त्रैःसुविमोहितानां
 किंवीतशंकसुखमत्रलभ्यं ॥ २ ॥ अधीत्यशास्त्राणिगुरोःसकाशात्सभासुवादमुविधानदक्षाः ॥ पराजिताःस्युर्यदिवादिभिस्तेभवेयुरत्यंत
 मनोव्यथाप्राः ॥ ३ ॥ वादितोत्रभयंयस्यपुंसश्चेतसिजायते ॥ सभाहीनो जेतोयद्दलंकारध्वुतोपलः ॥ ४ ॥ नोभयंदृश्यतेयेननोभयंतस्य
 जायते ॥ उभयंदृश्यतेयेनतस्योनो न च सद्भयं ॥ ५ ॥ वादिभयंकलतावद्यावन्मोहेननात्मविज्ञानं ॥ ज्ञातेकेवलआत्मानिनिर्द्वन्द्वोनिर्भयो
 भवति ॥ ६ ॥ सर्वशास्त्रार्थसिद्धांतबोधोयस्मात्प्रजायते ॥ तच्छास्त्रं सचसभ्योपिबुधैःश्लाघ्यतेसदा ॥ ७ ॥ सततानंदसंपुष्टीरसोयत्र
 विराजते ॥ सदाहारेणपात्रेणशास्त्रेणचसभाजनः ॥ ८ ॥ शास्त्रंगीताभिधंसाधुश्रीमद्भागवतंतथा ॥ सच्चितेयेनवर्द्धतेज्ञानवैराग्य
 भक्तयः ॥ ९ ॥ शास्त्रेषुवायदिवृद्धाभिनिवेशवान्स्यात्संसारितामुपगतो न निवृत्तिमेति ॥ तस्माद्बुधःसकलशास्त्रसमूहसारंश्रीमन्मुकुंद

पृ. रस. ४

॥ ९ ॥

(11A)

पदमेवभजेद्विमुक्त्यै ॥ १० ॥ असंकीर्त्यगोविंदमीड्यंगिरीशंपठन्पाठयन्कैवलंशब्दशास्त्रं ॥ भुजंगेशवाणीमधीयानमेनंभुजंगंवदंती
हसंतस्त्रसंतः ॥ ११ ॥ अहोस्फोटाननोयस्यरसाःसर्वेपिनीरसाः ॥ लोककुत्सावहांधत्तेबहुलालापतांमुखे ॥ १२ ॥ अवच्छेदकतांवत्के
धत्तेयःसततंसखे ॥ सुभाषितसुमोछेदीसौरभ्याजःसवानरः ॥ १३ ॥ यश्चवादरतो नित्यंन्यायशास्त्रकृतभ्रमः ॥ नतस्यसुलभंशर्मयदवाक्
स्वांतगोचरं ॥ १४ ॥ नकर्मठःश्रीहरिमार्गविज्ञःसांख्यश्च्युतायोगयुक्तातिमंदः ॥ विमुक्तमानोनिपतत्यधस्तात्पूर्णस्मरूपोभवतीश
भक्तः ॥ १५ ॥ सांगानधीत्यवेदान्तार्थान्यदिसाक्षरोहमितिमानी ॥ एकाक्षयनभिज्ञःसाक्षरपदभाक्कथंनसस्यात् ॥ १६ ॥ वेदान्तवेद्यं
तत्रपादपांशुंविधायमन्मूर्धनिवासुदेव ॥ नशास्त्रवादैरितिदुर्निवारैर्वमोहयत्वंममचेतएतत् ॥ १७ ॥ भाक्तिकल्पद्रुमेमुष्मिन्गंगाधराविनि
र्भिते ॥ पूर्वर्द्धिस्तवकःपूर्णश्चतुर्थोस्तुसतांमुदे ॥ १८ ॥ इतिश्रीभाक्तिकोचतुर्थस्तवकः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

(12)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ हरिभक्तिमर्तोमुख्यःपुरुषार्थोमतेसतां ॥ धर्मार्थकाममोक्षाख्याययायांत्यांशुवश्यतां ॥ १ ॥ धर्मार्थकाममोक्षा
ख्यंपुरुषार्थचतुष्टयं ॥ तत्रमोक्षस्यमुख्यत्वंसैत्रविद्यामयोस्तियत् ॥ २ ॥ अत्रिद्यामयएवासौत्रिवर्गोमूढसंमतः ॥ अतस्तस्मैविरक्ताथे
स्पृहयंतिकदापि न ॥ ३ ॥ प्राक्पुण्यपरिपाकेनपरेशानुग्रहेणच ॥ भवेत्सुनिर्मलस्वांतपुरुषाणांमुमुक्षुता ॥ ४ ॥ पंचमःपुरुषार्थःसद्योनु
रागःपरेश्वरे ॥ अपिमुक्तदशायांस्यान्महाभक्तस्यकस्यचित् ॥ ५ ॥ त्रिवर्गकामनाःकेचिदपवर्गच्छवःपरे ॥ वयंतुसच्चिदानंदश्रीनाथ
प्रीतिकामुकाः ॥ ६ ॥ आद्याक्षरस्वरूपेनुभं केर्भगवतोपिवा ॥ नचभक्तस्यकुत्रापिभेदःसद्भिर्त्रिलोक्यते ॥ ७ ॥ तथापिभक्त्येभक्तैर्भेदोयः
कल्पितोभवेत् ॥ विशेषानंददातासभक्तानामेवसंमतः ॥ ८ ॥ सौनुरागःपराभक्तिःप्रेमभावइतीरितः ॥ तदर्थमेवसरसायततेनवि
मुक्तये ॥ ९ ॥ भक्तिस्तुद्विविधाप्रोक्तासद्भिर्मैकैर्मनीषिभिः ॥ प्रथमासाधनाभिख्यासाध्यायैर्वान्याप्रकीर्तिता ॥ १० ॥ आद्यानवाविधा
प्रोक्ताश्रवणादिप्रकारिका ॥ यामतासाधनाख्येइतत्तत्तुल्यैःकृताप्युक्त ॥ ११ ॥ चत्वारःस्युर्भक्ताभार्तो जिज्ञासुरर्थकामीच ॥ ज्ञान्य
बुधोबुधएतेविशेषणज्ञानिभेन्नस्य ॥ १२ ॥ रोगैरभिवात्रोहरिभजतिदिनाशनयैव ॥ जगहोमाद्यासक्तःसस्यादबुधःप्रथमभक्तः ॥ १३ ॥
ज्ञानेर्भक्तिपूजानरस्यतज्ज्ञानमस्तुमत्वैव ॥ भजतिश्रीहरिमुबुधःप्रोक्ताजिज्ञासुरिहभक्तः ॥ १४ ॥ इममर्थमहंलब्ध्वावत्स्याम्यास्मिन्
हेसुखेनेति ॥ व्रतजपदानादिकरःसोर्थाथ्यबुधोहरेर्भक्तः ॥ १५ ॥ तापत्रयस्यमूलंमत्वासंसारमेवयःकृष्ण ॥ तन्नाशयैवभजतिबुधःसभक्तः
प्रथमभक्तः ॥ १६ ॥ किमिदंकुतउत्पन्नंकोहंकर्तास्यत्रियतेकोवा ॥ ज्ञातुमितिश्रीशोभभजतिबुधःसैवाजिज्ञासुः ॥ १७ ॥ सकलेभ्योप्यर्थे
भ्योनानंदनाशरहितमाप्नोति ॥ इतियःपरमार्थार्थबुधोभजत्यर्थकामःसः ॥ १८ ॥ सुविचारसद्वैराग्यादबुधस्यतुलक्षणंसदात्याज्यं ॥
भक्तेनविभोर्भक्तिःकार्याबुधलक्षणेनैव ॥ १९ ॥ योगिभ्योपिगारिष्ठःस्वकर्मकृत्श्रीहरिभजेदैकयात् ॥ सजानीभक्तइतिप्रोक्तःपरमेश्वरः

भ. क.

॥ ११ ॥

भिन्नः ॥ २० ॥ यद्यपि परीक्षबोधः सश्रद्धः स्याद्भवांतरज्ञानी ॥ योश्रद्धोवाकुशलो न बोधवान्कापि जायेत ॥ २१ ॥ अन्यो ह देवान्यो मत्तै
वं यो भजेद्भक्तिं स स्यात् ॥ श्रुतिवचनात्पशुनुल्यस्तस्माद्व्ययतया भाक्तेः ॥ २२ ॥ आत्मनि भेदाभावाच्चात्रिशेषो दृश्यते यादृचकौशित् ॥
तेभ्यो वरं चतुष्पात्पशुरितिसार्थाभिधो यस्मात् ॥ २३ ॥ भवेत्सुखायैव भवोपेतस्य यः श्रीहरिं भिन्नदृशान पश्येत् ॥ विलोकयेद्देवादिषां
कश्चित् भवाद्यचित्रं विभोपेतस्य ॥ २४ ॥ जगद्यस्मात्समुत्पन्नं स्थितं यस्मिन् विलीयते ॥ आत्मानं विष्णुमेकं तं पश्येत्ज्ञानेन भाक्तिमान् ॥ २५ ॥
न तत्त्वं बुध्यते ज्ञानं विना भक्तेः कथं च न ॥ न तथा च विना कापि ज्ञानं सम्यक् प्रजायते ॥ २६ ॥ अतः संक्षेपतो ज्ञानं भक्तिसाधनमुच्यते ॥
वासुदेवमयं विद्वं येन पश्यत्यमोहितः ॥ २७ ॥ असंगो निर्मलः शांतो चलः पूर्णेश्वरः सदा ॥ एक आत्मा चिदानंदो विश्वरूपः श्रुतिरितः ॥ २८ ॥
देहे विष्कारूपे मलालये कालसर्पमंडुके ॥ सुज्ञः कथमात्मत्वं कुर्यादज्ञानाभिज्ञोऽस्मिन् ॥ २९ ॥ देहः कथमात्मा स्यात् जरायुतो विषयविमुख
एवायं ॥ देही त्विच्छन् विषयानमुर्विर्मित्यशक्तत्वात् ॥ ३० ॥ अन्योन्यधर्मभेदादात्मत्वं नेंद्रियेषु संघटते ॥ तादृक्षु प्राणेष्वपि जडे
पुत्रातत्कथं वाच्यं ॥ ३१ ॥ अस्थिरवृत्तिनिमनसि च कामादीनां निवासभूतेऽस्मिन् ॥ दृश्यत्वादात्मत्वं न ज्ञेयं कापि विबुधेन ॥ ३२ ॥
बुद्ध्वापि दृश्यत्वात्पदार्थबोधानुरूपान्धयतः ॥ अनुभवमात्रज्ञेयं कथमात्मत्वं विजानीयात् ॥ ३३ ॥ अनिमूढस्याप्यहमित्येकत्व
स्यैव बोधिका स्फूर्तिः ॥ संघातात्मकमेतल्लिङ्गं जडमात्मरूपं न ॥ ३४ ॥ अहमस्म्यर्थेऽप्यस्मिन्कोहं स्फूर्तिकरोत्यविद्यासा ॥ कारणमुपा
धिमेवं वदन्ति विबुधाः किमात्मासौ ॥ ३५ ॥ विद्वात्मानं हि विद्वोज्ज्योतिर्ज्योतिः स्वयं न तैजसकः ॥ आम्नायगम्यमहिमाप्राज्ञो नात्मेति गुरु
चित्रं ॥ ३६ ॥ यः सर्वसाक्षी स्वरतः सदैव विभाति च प्रेष्ठतया खिलेभ्यः ॥ आत्मा स विद्वं न हि कोपि भेदोऽत्र द्वैतसर्वश्रुतिराहयस्मात् ॥ ३७ ॥
उत्पद्यते विलीयत आत्मानं साक्षित्सुखाधि रूपेऽस्मिन् ॥ भंगस्वरूपमेतत्प्रकथ्यते विद्वामिति हेतोः ॥ ३८ ॥ जलनिधुर्मि विचारे कोपितं रंजला

पृ. स्त. ५

॥ ११ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com